

Van vergaderen naar bevorderen kwaliteit

Eind vorig jaar heb ik een aantal kasten opgeruimd. Die lagen vol met papier. Het meeste kon zo worden weg gekieperd. Wat wordt er toch veel geschreven, en hoe weinig is het bewaren waard! Een overdaad aan rapporten en overig papier is voor velen ergernis nummer één.

Tussen de stapels papier kwam ik een cartoon van Arend van Dam tegen, met de volgende tekst: 'Om problemen als in Lekkerkerk te voorkomen is deze woonwijk geheel bouwrijp gemaakt met behulp van wagonladingen oude onderzoeksrapporten, beleidsplannen, coördinatieschema's, onderzoekprogramma's, financieringsplannen, interim-rapporten, inventarisatieverslagen, literatuur, jaaroverzichten en discussienota's'. Die ga ik bewaren!

Een toenemend aantal mensen ergert zich aan het vergaderen aan de hand van stapels papier, ergernis nummer twee. Op 16 december 1999 besteedde het programma Netwerk aandacht aan het 'eindeloos' vergaderen in Nederland, onder het motto 'de keerzijde van het poldermodel'. Het Limburgse statenlid Janssen dreigde op te stappen als vergaderingen niet drastisch zouden worden ingekort, want 'Ik word er hartstikke gek van'. De heer Oudkerk, lid van de Tweede Kamer, vond dat parlementaire vergaderingen korter konden en moesten. Volgens 'vergaderdeskundige' W. van Vree vergadert Nederland 10 - 15 procent van de werktijd. Valt me trouwens nog mee. Ons land is daarmee wel koploper in Europa!

Ook bodemsaneerders kunnen er wat van. Vooral vergaderingen over 'beleid' zijn in. Dat is binnenkort natuurlijk afgelopen, want het beleid staat nu vast. Dat kunt u lezen in 'Van Trechter naar Zeef' dat onlangs in al zijn schoonheid van de persen rolde. Ga ik ook bewaren!

De vraag is natuurlijk wat de vergaderaars in het jaar 2000 moeten gaan doen, als er minder stukken en minder vergaderingen nodig zijn. Ik zou het wel weten. Beste mensen: ga de kwaliteit van bodemsaneringen controleren, ook in het veld. Daarover mag je nog wel vergaderen, als dat tenminste helpt!